

Zevende zondag van Pasen

Op deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren horen we een indringend gebed van Jezus. Vlak voor zijn dood bidt hij om twee dingen. Ten eerste dat zijn leerlingen de eenheid zullen bewaren wanneer hij er niet meer is. En ten tweede dat ze niet opgaan in de wereld, dat wil zeggen dat ze niet zullen meedoen aan de wereld van het kwaad. “Ik bid *niet* dat U hen wegneemt uit de wereld, maar dat U hen behoedt voor het kwade.”

Judas was wél een man geweest van de wereld. De wereld van het kwaad had hem wél te pakken gekregen, - en flink ook. Hij had zich laten leiden door zijn zucht naar geld en was daardoor een gemakkelijke prooi geworden voor de machthebbers. Hij had zijn vriend voor een beetje geld verraden met een kus. Jezus bidt dat zijn leerlingen niet zo zouden worden, - omwille van eigenbelang of zelfbehoud een ander laten vallen. “Ik hoop, ik bid, dat mijn leerlingen niet van deze wereld zullen zijn”. Dat zou precies het tegenovergestelde zijn van wat hij hen steeds had voorgedaan. “Zolang ik bij hen was, heb ik hen bewaard en over hen gewaakt.”

Gelukkig zijn er ook nu nog volop mensen die dit net als Jezus doen: mensen behoeden en bewaren en nooit laten vallen. Zij zijn niet van deze wereld, zegt Jezus. Misschien zouden wij zeggen: zij zijn bijna te goed voor deze wereld.

In de eerste lezing hoorden we dat de apostelen iemand zochten om de plaats van Judas op te vullen. Dat moest iemand zijn die Jezus zelf gekend had, die hem zelf nog had meegemaakt. Eigenlijk is het heel mooi om hier te horen hoe zo'n nieuwe kerkleider destijds werd aangesteld. Er is eerst goed overleg tussen de elf overgebleven apostelen, met Petrus voorop, en een groot aantal van de andere leerlingen. Dat leverde twee kandidaten op die allebei even geschikt waren. Daarna gingen ze samen bidden. En om te voorkomen dat er gemanipuleerd kon worden, lieten ze vervolgens het lot beslissen. Eerlijker kan het bijna niet. Op die manier wordt Matthias de twaalfde apostel. Hij en de andere apostelen blijven dan nog samen met Maria en een aantal vertrouwelingen een tijdje bij elkaar. Ze doen dat om samen de dood van Jezus te verwerken, om troost te vinden bij elkaar en om kracht op te doen door samen te bidden. Zo groeit in die kring het geloof in de verrijzenis. En zo raken ze open voor de heilige Geest die Jezus hen beloofd had als trooster en helper.

Laten ook wij, zoals wij hier bij elkaar zijn tussen Hemelvaart en Pinksteren, samen bidden dat de heilige Geest ook ons bezielt, - opdat ook wij in deze wereld niet *van* de wereld zijn, maar met eerbied en genegenheid met elkaar omgaan, en elkaar en onze aarde behoeden en bewaren.

Pastor Ben Wolbers o.carm.